II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ 92/3/ΕΥΡΑΤΟΜ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Φεβρουαρίου 1992

για την επιτήρηση και τον έλεγχο των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών καθώς και προς και από την Κοινότητα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως τα άρθρα 31 και 32,

την πρόταση της Επιτροπής [1], η οποία καταρτίστηκε μετά από γνώμη ομάδας προσωπικοτήτων που ορίστηκαν από την Επιστημονική και Τεχνική Επιτροπή μεταξύ των εμπειρογνωμόνων επιστημόνων των κρατών μελών,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι, στις 2 Φεβρουαρίου 1959, το Συμβούλιο εξέδωσε οδηγίες με τις οποίες καθορίζονται οι βασικοί κανόνες προστασίας της υγείας του πληθυσμού των εργαζομένων έναντι των κινδύνων που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες [4], που τροποποιήθηκαν από την οδηγία 80/836/Ευρατόμ [5] και την οδηγία 84/467/Ευρατόμ [6]·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 80/836/Ευρατόμ, οι εν λόγω βασικοί κανόνες ασφαλείας εφαρμόζονται, μεταξύ άλλων, στη μεταφορά φυσικών και τεχνητών ραδιενεργών ουσιών·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 80/836/Ευρατόμ, κάθε κράτος μέλος πρέπει να καθιστά υποχρεωτική τη δήλωση της άσκησης δραστηριοτήτων που εγκυμονούν κίνδυνο προερχόμενο από ιονίζουσες ακτινοβολίες· ότι, σε καθοριζόμενες από κάθε κράτος μέλος περιπτώσεις, οι δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε υποχρέωση προηγούμενης άδειας, λόγω του πιθανού κινδύνου και άλλων σχετικών εκτιμήσεων·

ότι, κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη έθεσαν σε λειτουργία, στα εδάφη τους, συστήματα που καλύπτουν τις απαιτήσεις του άρθρου 3 της οδηγίας 80/836/Ευρατόμ, που προβλέπει βασικούς κανόνες σύμφωνα με το άρθρο 30 της συνθήκης Ευρατόμ· ότι, ως εκ τούτου, μέσω εσωτερικών ελέγχων που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη, βάσει εθνικών κανόνων που είναι σύμφωνοι με τις υπάρχουσες κοινοτικές και τις σχετικές διεθνείς απαιτήσεις, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να εξασφαλίζουν ανάλογο επίπεδο προστασίας στα εδάφη τους·

ότι η προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού απαιτεί οι μεταφορές ραδιενεργών αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών καθώς και προς και από την Κοινότητα να υπόκεινται σε σύστημα προηγούμενης άδειας· ότι η απαίτηση αυτή συμβαδίζει με την κοινοτική αρχή της επικουρικότητας·

ότι με το ψήφισμα της 6ης Ιουλίου 1988 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τα πορίσματα της εξεταστικής επιτροπής για τη διαχείριση και τη μεταφορά πυρηνικού υλικού [7] ζητείται, μεταξύ άλλων, η θέσπιση πλήρους κοινοτικής ρύθμισης με στόχο την υπαγωγή της διασυνοριακής διακίνησης πυρηνικών αποβλήτων σε σύστημα αυστηρών ελέγχων και αδειών από το σημείο της προέλευσης μέχρι το σημείο της αποθήκευσής τους·

ότι η οδηγία 84/631/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 για την επιτήρηση και τον έλεγχο εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των διασυνοριακών μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων [8] δεν ισχύει για τα ραδιενεργά απόβλητα·

(1) ΕΕ αριθ. C 210 της 23. 8. 1990, σ. 7.
(2) ΕΕ αριθ. C 267 της 14. 10. 1991, σ. 210.
(3) ΕΕ αριθ. C 168 της 10. 7. 1990, σ. 18.
(4) ΕΕ αριθ. 11 της 20. 2. 1959, σ. 221/59.
(5) ΕΕ αριθ. L 246 της 17. 9. 1980, σ. 1.
(6) ΕΕ αριθ. L 265 της 5. 10. 1984, σ. 4.
(7) ΕΕ αριθ. C 235 της 12. 9. 1988, σ. 70.
(8) ΕΕ αριθ. L 326 της 13. 12. 1984, σ. 31. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 86/279/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 181 της 4. 7. 1986, σ. 13).

ότι, με την απόφαση 90/170/ΕΟΚ (1), το Συμβούλιο αποφάσισε την υπογραφή, εκ μέρους της Κοινότητας, της σύμβασης της Βασιλείας της 22ας Μαρτίου 1989 σχετικά με τον έλεγχο της διαμεθόριας διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της εξάλειψής τους· ότι η σύμβαση αυτή δεν εφαρμόζεται στα ραδιενεργά απόβλητα·

ότι όλα τα κράτη μέλη προσεχώρησαν στον κώδικα δεοντολογίας του διεθνούς οργανισμού ατομικής ενέργειας (ΔΟΑΕ) για τις διεθνείς διασυνοριακές διακινήσεις ραδιενεργών αποβλήτων·

ότι για τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων απαιτείται επιτήρηση και έλεγχος, συμπεριλαμβανομένης μιας υποχρεωτικής κοινής διαδικασίας κοινοποίησης των αποστολών των αποβλήτων αυτών·

ότι απαιτούνται επίσης μέτρα που να εξασφαλίζουν τον εκ των υστέρων έλεγχο των αποστολών·

ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών προορισμού των ραδιενεργών αποβλήτων θα πρέπει να μπορούν να εγείρουν αντιρρήσεις σχετικά με τις αποστολές ραδιενεργών αποβλήτων·

ότι είναι επίσης επιθυμητό για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης και του ή των κρατών διαμετακόμισης, να μπορούν, τηρώντας ορισμένα κριτήρια, να θέτουν όρους όσον αφορά την αποστολή αποβλήτων στο έδαφός τους·

ότι, προκειμένου να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον από τους κινδύνους που προέρχονται από τα απόβλητα αυτά, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι επικίνδυνες καταστάσεις που δημιουργούνται έξω από την Κοινότητα· ότι, κατά συνέπεια, στην περίπτωση ραδιενεργών αποβλήτων που εισάγονται ή/και εξάγονται από την Κοινότητα, πρέπει να ζητείται η γνώμη και να ενημερώνονται η τρίτη χώρα προορισμού ή προέλευσης και, ενδεχομένως, η ή οι τρίτες χώρες διαμετακόμισης, οι οποίες και πρέπει να έχουν δώσει τη συγκατάθεστή τους·

ότι στην τέταρτη σύμβαση ΑΚΕ-ΕΟΚ, η οποία υπεγράφη στη Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989, περιέχονται ειδικές διατάξεις οι οποίες διέπουν τις εξαγωγές ραδιενεργών αποβλήτων από την Κοινότητα στα κράτη μη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση αυτή·

ότι τα ραδιενεργά απόβλητα είναι δυνατόν να περιέχουν πυρηνικά υλικά όπως αυτά ορίζονται στον κανονισμό (Ευρατόμ) αριθ. 3227/76 της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 1976 περί εφαρμογής των διατάξεων για τον έλεγχο διασφαλίσεως της Ευρατόμ (2) και ότι η μεταφορά των ουσιών αυτών πρέπει να υπόκειται στις διατάξεις της διεθνούς σύμβασης για τη φυσική προστασία των πυρηνικών υλικών (IAEA 1980),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

1. Η οδηγία αυτή εφαρμόζεται στις αποστολές ραδιενεργών αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών καθώς και προς και από την Κοινότητα, όταν οι ποσότητες και η συγκέντρωση υπερβαίνουν τις τιμές που καθορίζονται αντίστοιχα στο άρθρο 4 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 80/836/Ευρατόμ.

2. Οι ειδικές διατάξεις που αφορούν την επαναποστολή των αποβλήτων αυτών περιλαμβάνονται στον τίτλο IV.

Άρθρο 2

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας:

— ως *«ραδιενεργά απόβλητα»* νοείται κάθε υλικό που περιέχει ή έχει μολυνθεί από ραδιονουκλεΐδια και για το οποίο δεν προβλέπεται καμία χρήση,

— ως *«αποστολή»* νοείται η διαδικασία μεταφοράς ραδιενεργών αποβλήτων από τον τόπο προέλευσης προς τον τόπο προορισμού, συμπεριλαμβανομένης της φόρτωσης και εκφόρτωσης,

— ως *«κάτοχος»* ραδιενεργών αποβλήτων νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο, προτού πραγματοποιήσει την αποστολή, έχει τη νομική ευθύνη για τα υλικά αυτά και το οποίο προτίθεται να τα αποστείλει σε κάποιον αποδέκτη,

— ως *«αποδέκτης»* ραδιενεργών αποβλήτων νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο αποστέλλονται τα υλικά αυτά,

— ως *«τόπος προέλευσης»* και *«τόπος προορισμού»* νοούνται τόποι που βρίσκονται αντιστοίχως σε δύο διαφορετικές χώρες, είτε πρόκειται για κράτη μέλη της Κοινότητας ή για τρίτες χώρες που, κατά συνέπεια, ονομάζονται «χώρα προέλευσης» και «χώρα προορισμού»,

— ως *«αρμόδιες αρχές»* νοούνται όλες οι αρχές οι οποίες, δυνάμει των νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων της χώρας προέλευσης, διαμετακόμισης ή προορισμού αντιστοίχως, έχουν την εξουσία να εφαρμόσουν το σύστημα επιτήρησης και ελέγχου που ορίζεται στους τίτλους Ι έως IV. Αυτές οι αρμόδιες αρχές ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 17,

— ως *«κλειστή πηγή»* νοείται μια πηγή όπως αυτή ορίζεται στην οδηγία 80/836/Ευρατόμ.

Άρθρο 3

Οι αναγκαίες για την αποστολή εργασίες πρέπει να είναι σύμφωνες προς τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις και τις διεθνείς συμφωνίες που ισχύουν στον τομέα των μεταφορών ραδιενεργών υλικών.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Αποστολές μεταξύ κρατών μελών

Άρθρο 4

Ο κάτοχος ραδιενεργών αποβλήτων που προτίθεται να αποστείλει ή να αναθέσει σε τρίτο την αποστολή τους

(1) ΕΕ αριθ. L 92 της 7. 4. 1990, σ. 52.
(2) ΕΕ αριθ. L 363 της 31. 12. 1976, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (Ευρατόμ) αριθ. 220/90 (ΕΕ αριθ. L 22 της 27. 1. 1990, σ. 56).

υποβάλλει αίτηση άδειας στις αρμόδιες αρχές της χώρας προέλευσης. Οι αρμόδιες αυτές αρχές διαβιβάζουν τις αιτήσεις αυτές, προς έγκριση, στις αρμόδιες αρχές της χώρας προορισμού και της ή των τυχόν χωρών διαμετακόμισης.

Προς το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές της χώρας προέλευσης χρησιμοποιούν το τυποποιημένο έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 20.

Η αποστολή του εγγράφου αυτού ουδόλως προδικάζει τη μεταγενέστερη απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 7.

Άρθρο 5

1. Μια αίτηση μπορεί να αφορά περισσότερες από μία αποστολές εφόσον:

— τα ραδιενεργά απόβλητα τα οποία αφορά παρουσιάζουν, ουσιαστικά, τα ίδια φυσικά, χημικά και ραδιενεργά χαρακτηριστικά,

— τα απόβλητα αυτά πρόκειται να αποσταλούν από τον ίδιο κάτοχο προς τον ίδιο αποδέκτη και αφορούν τις ίδιες αρμόδιες αρχές και

— οι προβλεπόμενες αποστολές, εάν προορίζονται για τρίτες χώρες, πρόκειται να διέλθουν μέσω του ιδίου συνοριακού σταθμού εισόδου ή/και εξόδου από την Κοινότητα και μέσω του ιδίου συνοριακού σταθμού της ή των εν λόγω τρίτων χωρών, εκτός εάν υπάρξει άλλη συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρμόδιων αρχών.

2. Η άδεια ισχύει για τρία το πολύ έτη.

Άρθρο 6

1. Το αργότερο δύο μήνες μετά την παραλαβή της δεόντως συμπληρωμένης αίτησης, οι αρμόδιες αρχές της χώρας προορισμού και των τυχόν χωρών διαμετακόμισης κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές της χώρας προέλευσης την έγκρισή τους ή τις προϋποθέσεις που κρίνουν αναγκαίες ή την άρνηση χορήγησης της έγκρισης.

Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιείται το τυποποιημένο έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 20.

2. Οι τυχόν προϋποθέσεις τις οποίες απαιτούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διαμετακόμισης ή προορισμού δεν μπορούν να είναι αυστηρότερες από εκείνες που ισχύουν για παρόμοιες αποστολές που γίνονται στο εσωτερικό των κρατών αυτών και πρέπει να είναι σύμφωνες προς τις υφιστάμενες διεθνείς συμφωνίες.

Η άρνηση χορήγησης της έγκρισης ή η επιβολή προϋποθέσεων για τη χορήγησή της πρέπει να αιτιολογούνται σύμφωνα με το άρθρο 3.

3. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές της χώρας προορισμού ή των τυχόν χωρών διαμετακόμισης μπορούν να ζητούν πρόσθετη προθεσμία ενός το πολύ μηνός, επιπλέον της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, για την κοινοποίηση της θέσης τους.

4. Εάν, μετά την παρέλευση της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και, ενδεχομένως, της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 3, δεν έχει ληφθεί απάντηση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών της χώρας προορισμού ή/και των προβλεπομένων χωρών διαμετακόμισης, θεωρείται ότι οι χώρες αυτές έδωσαν την έγκρισή τους για την αιτούμενη αποστολή, εκτός εάν οι χώρες αυτές ενημερώσουν την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 17, ότι δεν δέχονται γενικά αυτή την αυτόματη διαδικασία έγκρισης.

Άρθρο 7

Εάν χορηγηθούν όλες οι αναγκαίες εγκρίσεις για την αποστολή, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης μπορούν να επιτρέψουν στον κάτοχο των ραδιενεργών αποβλήτων να προβεί στην αποστολή τους και ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές της χώρας προορισμού και της ή των τυχόν χωρών διαμετακόμισης.

Προς το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές χρησιμοποιούν το τυποποιημένο έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 20. Οι τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις για τις αποστολές αυτές προσαρτώνται στο έγγραφο αυτό.

Η χορήγηση αδείας ουδόλως επηρεάζει την ευθύνη του κατόχου, του μεταφορέα, του κυρίου, του αποδέκτη ή οιουδήποτε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου που ενέχεται στην αποστολή.

Άρθρο 8

Κάθε αποστολή ραδιενεργών αποβλήτων που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης έγκρισης για περισσότερες από μία αποστολές που αναφέρεται στο άρθρο 5, πρέπει να συνοδεύεται από τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 6, με την επιφύλαξη όλων των άλλων συνοδευτικών εγγράφων που απαιτούνται δυνάμει άλλων σχετικών νομικών διατάξεων.

Σε περίπτωση σιδηροδρομικών αποστολών, τα ως άνω έγγραφα πρέπει να είναι στη διάθεση των αρμόδιων αρχών όλων των ενδιαφερομένων χωρών.

Άρθρο 9

1. Εντός δεκαπέντε ημερών από την παραλαβή, ο αποδέκτης των ραδιενεργών αποβλήτων διαβιβάζει βεβαίωση παραλαβής στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 20.

2. Οι αρμόδιες αρχές της χώρας προορισμού αποστέλλουν αντίγραφα της βεβαίωσης παραλαβής στις άλλες χώρες τις οποίες αφορά η αποστολή. Οι αρμόδιες αρχές της χώρας προέλευσης αποστέλλουν αντίγραφο της βεβαίωσης παραλαβής στον αρχικό κάτοχο.

ΤΙΤΛΟΣ III

Εισαγωγές προς και εξαγωγές από την Κοινότητα

Άρθρο 10

1. Στην περίπτωση που εισέρχονται στην Κοινότητα απόβλητα από τρίτη χώρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και η χώρα προορισμού είναι

κράτος μέλος, ο αποδέκτης υποβάλλει αίτηση άδειας στις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 20. Ο αποδέκτης ενεργεί ως κάτοχος, οι δε αρμόδιες αρχές της χώρας προορισμού ενεργούν ως αρμόδιες αρχές της χώρας προέλευσης βάσει του τίτλου II έναντι της ή των χωρών διαμετακόμισης.

2. Στην περίπτωση που εισέρχονται στην Κοινότητα απόβλητα από τρίτη χώρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και η χώρα προορισμού δεν είναι κράτος μέλος, το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου εισέρχονται τα απόβλητα για πρώτη φορά στην Κοινότητα θεωρείται ως χώρα προέλευσης για τους σκοπούς της αποστολής αυτής.

3. Όσον αφορά αποστολές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο προβλεπόμενος αποδέκτης του φορτίου εντός της Κοινότητας, και, όσον αφορά αποστολές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 2, το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο, εντός του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου εισέρχονται τα απόβλητα για πρώτη φορά στην Κοινότητα, για τη διαχείριση του φορτίου εντός του κράτους μέλους αυτού, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του ώστε να κινήσουν τις κατάλληλες διαδικασίες.

Άρθρο 11

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεν χορηγούν άδεια για τις αποστολές:

1. είτε προς:

   α) τόπο προορισμού νοτίως των 60° νότιου γεωγραφικού πλάτους·

   β) χώρα μη μέλος της Κοινότητας που είναι συμβαλλόμενο μέρος της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ και λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη το άρθρο 14·

2. είτε προς τρίτη χώρα η οποία, κατά τη γνώμη των αρμόδιων αρχών της χώρας προέλευσης, σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 20, δεν διαθέτει τα τεχνικά, νομικά ή διοικητικά μέσα για να διαχειριστεί τα ραδιενεργά απόβλητα με ασφάλεια.

Άρθρο 12

1. Όταν προβλέπεται η εξαγωγή ραδιενεργών αποβλήτων από την Κοινότητα προς τρίτη χώρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης συνεννοούνται με τις αρχές της χώρας προορισμού για την αποστολή αυτή.

2. Εάν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις της αποστολής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης χορηγούν άδεια στον κάτοχο ραδιενεργών αποβλήτων να πραγματοποιήσει την αποστολή και ενημερώνουν τις αρχές της χώρας προορισμού για την αποστολή αυτή.

3. Η άδεια αυτή ουδόλως επηρεάζει την ευθύνη του κατόχου, του μεταφορέα, του κυρίου, του αποδέκτη ή οιουδήποτε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου που ενέχεται στην αποστολή.

4. Για την αποστολή πρέπει να χρησιμοποιούνται τα τυποποιημένα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 20.

5. Ο κάτοχος των ραδιενεργών αποβλήτων ανακοινώνει στις αρμόδιες αρχές της χώρας προέλευσης ότι τα απόβλητα έφτασαν στην τρίτη χώρα που ήταν ο προορισμός τους εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία άφιξης και αναφέρει τον τελευταίο κοινοτικό τελωνειακό σταθμό από τον οποίο πέρασε η αποστολή.

6. Η ανακοίνωση αυτή συμπληρώνεται από δήλωση ή βεβαίωση του αποδέκτη των ραδιενεργών αποβλήτων που βεβαιώνει ότι τα απόβλητα έφθασαν στον προορισμό τους και αναφέρει τον τελωνειακό σταθμό εισόδου στην τρίτη χώρα.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Επαναποστολή

Άρθρο 13

Όταν μια κλειστή πηγή επιστρέφεται από τον χρήση στον προμηθευτή της που βρίσκεται σε άλλη χώρα, η αποστολή αυτή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Ωστόσο, η εξαίρεση αυτή δεν ισχύει για τις κλειστές πηγές που περιέχουν σχάσιμο υλικό.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα κράτους μέλους ή επιχείρησης του κράτους μέλους, προς το ή την οποία πρόκειται να εξαχθούν απόβλητα προς επεξεργασία, να επιστρέφει τα απόβλητα, μετά από την επεξεργασία, στη χώρα προέλευσής τους. Επίσης, δεν θίγει το δικαίωμα κράτους μέλους ή επιχείρησης του κράτους μέλους, προς το ή την οποία εξάγονται κατάλοιπα πυρηνικών καυσίμων προς επανεπεξεργασία, να επιστρέφει, στη χώρα προέλευσής τους, τα απόβλητα ή/και άλλα προϊόντα της διαδικασίας επανεξεργασίας.

Άρθρο 15

1. Όταν μια αποστολή ραδιενεργών αποβλήτων δεν μπορεί να ολοκληρωθεί ή εάν δεν πληρούνται οι όροι αποστολής σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου II, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω ραδιενεργά απόβλητα επιστρέφονται στον κάτοχό τους.

2. Στην περίπτωση αποστολής ραδιενεργών αποβλήτων από μια τρίτη χώρα προς την Κοινότητα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους προορισμού διασφαλίζουν ότι ο αποδέκτης αυτών των αποβλήτων θα διαπραγματευθεί μια ρήτρα με τον κάτοχο των αποβλήτων που είναι εγκατεστημένος στην τρίτη χώρα, με την οποία ο κάτοχος των ραδιενεργών αποβλήτων θα υποχρεούται να ξαναπάρει τα απόβλητα εάν η αποστολή δεν μπορεί να ολοκληρωθεί.

Άρθρο 16

Το ή τα κράτη μέλη που ενέκριναν τη διαμετακόμιση για την αρχική αποστολή, δεν μπορούν να αρνούνται την έγκριση της επαναποστολής στις περιπτώσεις που αναφέρονται:

— στο άρθρο 14, εάν η επαναποστολή αφορά το ίδιο υλικό μετά από επεξεργασία ή επανεξεργασία και εφόσον τηρείται το σύνολο της σχετικής νομοθεσίας,

— στο άρθρο 15, εάν η επαναποστολή διεξάγεται με τους ίδιους όρους και τις ίδιες προδιαγραφές.

ΤΙΤΛΟΣ V

Διαδικαστικές διατάξεις

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1994, το ή τα ονόματα και τις διευθύνσεις των αρμόδιων αρχών και όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την ταχεία επικοινωνία με τις αρχές αυτές, καθώς και την τυχόν μη αποδοχή της αυτόματης διαδικασίας έγκρισης που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τακτικά την Επιτροπή για οποιαδήποτε μεταβολή των στοιχείων αυτών.

Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές, καθώς και οποιαδήποτε μεταβολή τους, σε όλες τις αρμόδιες κοινοτικές αρχές.

Άρθρο 18

Κάθε δύο χρόνια και για πρώτη φορά στις 31 Ιανουαρίου 1994, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη συμπληρώνουν τις εκθέσεις αυτές με στοιχεία σχετικά με την κατάσταση των αποστολών στην επικράτειά τους.

Με βάση τις εκθέσεις αυτές η Επιτροπή συντάσσει συνοπτική έκθεση για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Άρθρο 19

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που προβλέπονται στα άρθρα 18 και 20, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή συμβουλευτικού χαρακτήρα την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η συμβουλευτική επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειασθεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 20

Η διαδικασία του άρθρου 19 εφαρμόζεται ιδίως:

— στην κατάρτιση και την τυχόν αναπροσαρμογή του τυποποιημένου εγγράφου που χρησιμοποιείται για τις αιτήσεις αδείας που αναφέρονται στο άρθρο 4,

— στην κατάρτιση και την τυχόν αναπροσαρμογή του τυποποιημένου εγγράφου για τη χορήγηση της έγκρισης που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1,

— στην κατάρτιση και την τυχόν αναπροσαρμογή του τυποποιημένου εγγράφου για την αποστολή της βεβαίωσης παραλαβής που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1,

— στη θέσπιση κριτηρίων, βάσει των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να κρίνουν εάν πληρούνται οι απαιτήσεις για τις εξαγωγές ραδιενεργών αποβλήτων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 11 σημείο 2,

— στην κατάρτιση της συνοπτικής έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 18.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 1994. Ενημερώνουν δε αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

2. Οι διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις βασικές διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 22

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Φεβρουαρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

João PINHEIRO